

[Statsministeren.]

på yderligere foranstaltninger til udligning af beskæftigelsens sæsonsvingninger.

Vedrørende det første spørgsmål om de store årgange har det vist sig nødvendigt at behandle uddannelsesforhold, lærlingetilgang o.s.v. individuelt for hvert enkelt fag, og der må nødvendigvis gå nogen tid med at undersøge og forhandle om hvert enkelt fags særlige forhold med begge arbejdsmarkedets partnere. Vedrørende arbejdsløshedsøerne har regeringen i forbindelse med valutaforliget bedt kommissionen om inden udgangen af indeværende år at afgive konkrete forslag til formindskelse af ledigheden indenfor arbejdsløshedsøernes områder. Fra økonomi- og arbejdsministeren er der endvidere stillet en række spørgsmål til kommissionen angående bevægeligheden på arbejdsmarkedet, specielt indenfor byggeriet. Kommissionen behandler for tiden disse spørgsmål ved forhandling mellem de interesserede underorganisationer under medvirken af hovedorganisationerne.

Som det også kom til udtryk i åbnings-talen, er regeringen fuldt opmærksom på arbejdsmarkedets problemer. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard antydede, at det er ved, at vi giver os i kast med det, han kaldte det økonomiske livs grundproblemer, at vore valutamæssige vanskeligheder på lang sigt skal løses, d.v.s. ved øget bevægelighed, bedre uddannelse, højere effektivitet i produktionen, større konkurrencedygtighed og dermed mulighed for øget eksport.

Ordføreren for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Aksel Møller, rejste i forbindelse med en omtale af de nordiske problemer spørgsmålet om et fællesskandinavisk parlamentarisk udvalg til behandling af toldproblemerne. Regeringen er bekendt med de tanker, som det ærede medlem hr. Foss i denne forbindelse udførligt redegjorde for under vore forhandlinger i Oslo i Nordisk Råd. Også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard bad mig om en udtalelse om formen for en permanent orientering af folketinget om de løbende forhandlinger om nordisk økonomisk samarbejde.

Jeg erkender helt betydningen af den snævrere mulige kontakt mellem regering

og folkerepræsentation også på dette område, men spørgsmålet er, på hvilken måde denne kontakt mest praktisk og på sagens nuværende stadé kan etableres. Foreløbig må vi nok bestræbe os for at få klarlagt, hvor langt vi overhovedet kan komme i det økonomiske samarbejde i Skandinavien, og denne undersøgelse må efter parlamentarikernes drøftelser på Osломødet nu i første omgang foregå på regeringsplan.

Den svenske statsminister har med dette formål indbudt til en skandinavisk ministerkonference på Harpsund i slutningen af måneden. Foruden stats- og udenrigsministrene har man også anmodet flere af de økonomiske ministre om at deltage i dette samråd. Et dansk embedsmandsudvalg har netop færdigredigeret en indstilling om sagen, og vi vil gerne orientere og diskutere problemet med de demokratiske partier nu en af de første dage. Når Harpsundmødet har været afholdt, vil det være nyttigt og rigtigt, om vi tales ved igen og drøfter hele sagen. Jeg har blot ønsket at gøre klart, at regeringen også på dette område ønsker den snævrere mulige kontakt med tinget.

I samme forbindelse kan jeg også svare det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som anmodede om, at der måtte blive en drøftelse med partierne om den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel. Det har hele tiden været vor hensigt at tage en sådan drøftelse; regeringen tillægger denne sag stor betydning og vil lade sig repræsentere på mødet i Genève om en revision af overenskomsten. Forinden dette møde vil de demokratiske partier blive orienteret om de problemer, der vil blive drøftet, og om regeringens stilling dertil.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen anmodede om oplysninger vedrørende landbrugets forrentningsprocent, idet han mente, den var gået tilbage for det sidste høstår. Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt nogen opgørelse fra det landøkonomiske driftsbureau vedrørende forrentningsprocenten for 1953—54, idet der endnu mangler en del af de regnskaber, der danner grundlag for beregningen. Udfra de oplysninger, der iøvrigt foreligger om landbruget, er det måske ikke uberettiget at forvente, at resultatet for 1953—54 vil vise sig at have været noget ringere end de foregående år. I 1952—53 var forrentningsprocenten målt i